

Week 3 – 2009

Want de bezoldiging der zonden is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, door Jezus Christus, onzen Heere. (Rom. 6:23)

Geliefde lezer, in deze tekst staat de reden van onze doodstaat verklaard die wij allen in Adam zijn toegefallen. Eigenlijk staat er, dat het loon op de zonden de dood is. Te weten een drievoudige dood, namelijk de tijdelijke dood, de geestelijke dood en de eeuwige doodstaat. Nu zult u misschien zeggen : "Schrijver, dat weten we immers al een poosje...". Dat is misschien wel zo lezer, maar wat velen in hun spreken onder en met elkaar niet beseffen is, dat, als er sprake is van geestelijk leven aan/in onze ziel, er ook een bewuste kennis in de ziel aanwezig moet zijn van de wegneming c.q. uitdelging van **de oorzaak c.q. de reden van onze doodstaat**, willen we ooit kunnen spreken van een verlossing uit onze drievoudige doodstaat. Velen onder ons menen namelijk al geestelijk leven in hun ziel te hebben, vanwege dat men al een weinig kennis meent te hebben aan de ontdekkende werking des Heiligen Geestes, waardoor men in beginsel een weinig van zijn zonden voor God heeft gezien, en deze zonden zelfs voor God heeft leren bewenen. Maar ik wil u ernstig waarschuwen dat dit nog geen geestelijk leven aan de ziel is, lezer. Het kan wél geestelijke ontdekking en een zekere geestelijk ontgronding zijn, waarbij het geweten ontwaakt, en gevoelt dat ze voor een eeuwigheid is geschapen, ze voelt te moeten sterven, sterven is God ontmoeten, en dat zal zo nooit gaan. Maar dit is echter nog geen geestelijk leven, lezer. Want het geestelijke leven is alleen daar wanneer de ziel verenigd is geworden in het verbroken Lichaam van Christus, opgelost is geworden in Hem, middels het zaligmakende geloof in Hem. 'Ja maar', zult u zeggen, 'deze dingen zijn toch eigenlijk het begin van het geestelijke leven, schrijver? Want in en van mezelf heb ik deze zake nooit gezocht!' Dat kan wel zijn, lezer, maar als ik u dan vraag of dan de reden van uw geestelijke doodstaat al is weggenomen, uit vrije genade om niet, wat antwoordt u mij dan? Deze reden en oorzaak zijn uw vervloekte zonden. Mag u dan al op rechtsgronden weten dat uw zonden u om Christus Jezus' wil vergeven zijn geworden? Dan zult u misschien zeggen: 'dat weet ik niet, maar ik denk wel dat God een goed werk in mij is begonnen...??' Wie zegt dat lezer, hoe kunt u zeggen dat dit een goed werk is wanneer de reden van uw doodstaat nog nooit weggenomen is geworden, middels de tussentreding van het Borg- en Middelaarswerk van Christus. De Heere leert ons, aangaande dat goede werk des geloofs, waar Filippensen 1 vers 6 over spreekt, dat dit zaligmakende geloof pas zijn goede werk begint te doen wanneer een ziel verlost is geworden van de vloekis der Wet, lees Gal. 3:19-25. Dat wil zeggen dat wanneer de reden van uw doodstaat nog niet is weggenomen, uw ziel nog verkeert onder de macht/heerschappij van uw geestelijke eerste man, namelijk de Wet in Adam(Rom. 7:1-6). En onder de heerschappij van uw eerste man (de Wet) moet de ziel zware arbeid verrichten, want gedurig klinkt daar die eis tot betaling. Maar onder deze macht is nog geen geloof en ook geen geestelijk leven, geliefde lezer. Misschien wel ontdekking en ontgronding, maar nog geen geestelijk leven en nog minder zaligmakend geloof. Want er staat geschreven: "want indien er een wet gegeven ware, die machtig was levend te maken, zo zou waarlijk de rechtvaardigheid uit de wet zijn, Gal. 3:21." Dit geeft dus zeer duidelijk aan dat de Wet nooit levend maakt. Als God den Heilige Geest een zondaar gaat bearbeiten tot de zaligheid, dan krijgt de ziel eerst te maken en te zien, met wie hij in Adam getrouwd is geworden, namelijk de Wet die God elke sterveling heeft gezet, lees Psalm 40. Deze Wet die hem in het paradijs vrij pleitte voor God en de ziel hiermede een recht gaf op het eeuwige leven, begint nu vanwege de val der zonde het omgekeerde te doen, namelijk die zelfde ziel voor God te vervloeken en te verdoemen en geeft hem hiermede slechts een recht op de eeuwige dood, c.q. hel en verdoemenis. Dit geeft de ziel arbeid en werkzaamheden om bij God weer in het reine te komen, want hij voelt gedurig die eis tot betaling op zijn arme ziel drukken. Na oneindig veel zwoegwerk en opknapwerk in lichaam, huis en leven, komt de ziel er langzaam maar zeker door ontgronding en ontdekking achter, dat er in of uit hem geen volkomen betaling meer

mogelijk is. Maar God eist toch betaling. Door die ontdekte die ziel zelf of middels een Ander, want God is wel barmhartig, maar God is ook rechtvaardig. En krachtens deze rechtvaardigheid lieft en handhaaft Hij immer Zijn heilige onschendbare Goddelijke recht, geliefde lezer. En om nu ook nog even aan te geven dat onder het zware juk der dienstbaarheid der Wet geen geloof geoefend kan worden, leert ons den Heere bij monde van de apostel Paulus : *"Doch eer het geloof kwam, waren wij onder de wet in bewaring gesteld, en zijn besloten geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden. Zo dan, de wet is onze tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden. Maar als het geloof gekomen is, zo zijn wij niet meer onder den tuchtmeester, Gal. 3:23-25.*

Leest u het nu zelf lezer, dat er geen zaligmakend geloof kan zijn noch geestelijk leven aan/in uw ziel kan zijn, zolang u nog getrouwd bent met uw eerste geestelijke man, en hiermede dus ook nog onder zijn heerschappij vertoeft. *'Ja maar',* zult u mij weer tegenwerpen, *'ik heb toch weleens een tekst en een bepaalde vertroosting gekregen, en ik zou toch zeggen dat een dooie deze dingen niet op kan merken'.* Ten eerste wil ik u dan eerlijk aanzeggen dat alle beloften en vertroosting die u (heimelijk) buiten Christus naar zich toe heeft gehaald, slechts voorkomende waarheden zijn geweest. Daar kan wel een bepaalde zoetigheid in liggen, maar er is geen grond voor en ze zijn niet gefundeerd op het enige vaste Fundament, 2 Korinthe 1:20. Ten tweede, mag ik u in dit verband dan ook eens wijzen op koning Saul, die naar die waarzegster in Endor om raad ging, vanwege dat God niet meer tot hem sprak, 1 Sam. 28:6. Een klaar en helder bewijs dat Saul de stemme Gods kende en op mocht merken uit dromen, de Urim en middels de profeten. En als ik u dan vraag of koning Saul 'leven' aan zijn ziel kende, wat antwoordt u mij dan? En Kaïn, kende hij de stemme Gods ook niet in zijn leven? En had hij een levende ziel? En kenden Kain en Saul dan ook geen berouw in hun leven? Hadden zij dan ook nooit geweend over hun zonden? Daarom juist lezer, het komt er maar op aan wat dit berouw ons heeft gebaard...!! Geliefde lezer, ik hoop dat u er nu een weinig van overtuigd bent dat een mens in het werk der ontdekking al veel meegemaakt en doorleefd kan hebben, zonder dat hij ooit verlost is geworden van de reden van zijn doodstaat, namelijk zijn zonden, welke zijn: de erfschuld in Adam en de zonden van bedrijf en nalatigheid, van zijn vloek, en van zijn straf en eeuwig oordeel. Vergeet hierbij ook niet dat de dwaze bouwer en de dwaze maagden ook een ontdekte ziel voor God hadden, want zij gingen op weg en bouwden een huis. Waarom? Omdat zij innerlijk gevoelden dat er iets gebeuren moest om die dreigende toorn van God over hun zonden te moeten ontvlieden. Maar waar heeft het hun gebracht, ze misten immers nog het enige ware vaste fundament en de olie in hun vaten....!! Er moet dus wat gebeuren wil een mens verlost worden van de heerschappij van zijn eerste man, de Wet in Adam, Rom. 7:1-6. *'Wat moet er dan gebeuren, schrijver?'* Wel geliefde lezer, een ziel kan pas de bruid worden van haar tweede Man, indien zij verlost is geworden van de heerschappij van haar eerste man, die een volkomen en volmaakte betaling eist jegens Gods geschonden heilige recht. Want de Wet heeft is een bloedwreker en een tuchtmeester tot Christus. Hiertoe moet God de Vader de ziel trekken tot Zijn heilig recht, middels Zijn trekkende liefde, waarbij God de ziel volkomen in zijn ellende plaatst en hem volkomen schuldig stelt jegens Zijn heilig recht, en op hem begint te toornen, waarbij de ziel die vloekis van Zijn heilige volmaakte Wet op Zijn ziel voelt branden, Gal. 3:10. God leidt de ziel terug in Adam, en eist Zijn Beeld rechtvaardig terug, en eist tevens een genoegdoening jegens Zijn geschonden heilige wet en recht. Op al deze zaken heeft de ziel geen antwoord, en ligt slechts maar te kermen en te smeken of God hem nog in Christus genadig wil wezen, en in dit berouw voor God gaat de ziel zijn straf en oordeel mijnen, Lukas 23:41-42, en gaat volkomen verloren onder de eis van dat Goddelijke recht. Dit geschiedt als in een punt des tijds, want als 'dit verloren gaan' langer zou duren dan een punt des tijds, zou de ziel verteren onder de toorn en gramschap Gods die hij op zijn ziel heeft voelen branden. Nu is de ziel verlost van de heerschappij van haar eerste man, en wordt zij op rechtsgronden de bruid van Christus, vanwege Zijn heerlijk tussen-tredend schuldovernemend Borg- en Middelaarswerk, Gal. 3:13. Dit werk van Christus geschiedt door de toegepaste beloften van het Evangelie welke dan na dat

dodelijkst tijdsgewricht direct met een wederbarende kracht en een onpijlbare liefde toegepast worden aan en in het hart van de zondaarsziel. Deze beloften mag de ziel aannemen door het zaligmakende geloof wat in hem is uitgestort, welke is werkende door de liefde, en door dit zaligmakende geloof is de ziel verenigd en ingelijfd geworden met en in het verbroken Lichaam van Jezus Christus, zijn Heere, en zijn God. En door deze inlijving ontvangt de ziel het nieuwe leven uit Hem, hetgeen zijn ziel vernieuwt en wederbaart, hetwelk genoemd is de wedergeboorte. Hierbij lettende dat de rechtvaardigheid in Christus aan de ziel wordt toegerekend, en het geloof middels de liefde wordt ingestort.

Geliefde lezer, wanneer u deze zaak heeft mogen doorleven, dan bent u verlost geworden van de reden en de oorzaak van uw doodstaat, namelijk van uw zondesschuld, straf, hel, vloek, doem en eeuwig oordeel. Trap en mate, en de diepte van dit doorleven zij Godedrie-enig alleen bekend. Want er staat geschreven: *"Opdat Hij degenen, **die onder de wet waren, verlossen zou**, en opdat wij de aanneming tot kinderen verkrijgen zouden. En overmits gij kinderen zijt, zo heeft God den Geest Zijns Zoons uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader! Zo dan, gij zijt niet meer een dienstknecht, maar een zoon; en indien gij een zoon zijt, zo zijt gij ook een erfgenaam van God door Christus, Gal. 4 : 5-7."*

Ten laatste wil ik hierbij nog opmerken dat er zielen zijn, die deze zaak wel degelijk doorleefd hebben, maar het er niet voor durven houden. Dit zijn kinderen Gods die verklaard moeten worden. Denk in dit geval aan de Emmausgangers, die bij vernieuwing vanuit de breking des broods mochten zien hetgeen ze op Golgotha's kruisheuvel van heil en vrede aan hun arme zielen toegepast hebben gekregen. Deze mensen durfden het wonder dat zij daar zagen niet te ontkennen, maar moesten gefundeerd worden in de Schriften die van Hem getuigden, opdat zij Hem vanuit dat Goddelijke Woord zouden gaan leren herkennen, want Hij kon immers niet altijd bij hen blijven. Dit is nu de reden waarom Christus hun ogen zodanig hield, dat zij Hem niet herkenden. Hierover staat geschreven: *"En Hij zeide tot hen: O onverstandigen en tragen van hart, om te geloven al hetgeen de profeten gesproken hebben! Moest de Christus niet deze dingen lijden, en alzo in Zijn heerlijkheid ingaan? En begonnen hebbende van Mozes en van al de profeten, legde Hij hun uit, in al de Schriften, hetgeen van Hem geschreven was, Lukas 24 :25-27."*

Psalm 116 :2-5 berijmd

Ik lag gekneld in banden van den dood, Daar d' angst der hel mij allen troost deed missen; Ik was benauwd, omringd door droefenissen; Maar riep den HEER' dus aan in al mijn nood: "Och HEER', och wierd mijn ziel door U gered! Toen hoorde God; Hij is mijn liefde waardig. De HEER' is groot, genadig en rechtvaardig, En onze God ontfermt zich op 't gebed. D' eenvoudigen wil God steeds gadeslaan. 'k Was uitgeteerd maar Hij zag op mij neder. Keer, mijne ziel, tot uwe ruste weder: **Gij zijt verlost**; God heeft u welgedaan! Gij hebt, o HEER', in 't dood'lijkst tijdsgewricht Mijn ziel gered, mijn tranen willen drogen, Mijn voet geschraagd; dies zal ik, voor Gods ogen, Steeds wandelen in 't vrolijk levenslicht.

DJK